

ŠPAGETOVÁ MAFIE

Momentálně se nacházím na jihu Itálie, u moře, na pláži. Nevěřili byste, jaké je tu horko. Nad hlavou mi kejhají raci a tělo se mi praží na slunku. Potřebuji se opálit, ale nechci skončit jako ta paní vedle. Je červená jak rak, její rudá rtěnka jí na rtech roztála horkem, stekla jí po bradě do písku a náušnice se jí nahřály tak moc, že jí propálily ucho. Vypadá ale, že jí to vůbec nevadí. Napadlo mě, jestli není mrtvá, ale tu myšlenku jsem hned zahnal. Nebudu si kazit krásné odpoledne křísením nějaké spálené paní.

Hleděl jsem do moře. Za horizontem se začala objevovat velká loď, asi ledoborec. Nejspíš se chtěl trochu zahřát po tom, co zbrázdil Severní ledový oceán. Koukal jsem na něj, on byl vidět nejdřív z poloviny a nakonec úplně. *Tak ona Země opravdu není placatá.* Nevím, proč jsem nad tím vůbec zaváhal. To bude tím, jak mi slunce moc rozpálilo mozek. Vydal jsem se tedy po pláži k nejbližšímu zmrzlinovému stánku a koupil si pořádnou italskou zmrzlinu. Jak jsem se vracel ke svému lehátku, zakopl jsem o pohozený míč a zmrzlinu vyklopil. „Ale ne!“ zanaříkal jsem. V tom ke mně přikročil pán v černém se slunečními brýlemi.

„Dobrý den, špagetová mafie, jste zatčen,“ řekl lámanou francouzštinou. Nevím, jak zjistil, že mluvím francouzsky, taky nechápu, že mu v tom černém nebylo vedro. „Ano?“ tázal jsem se. „Dopustil jste se hříchu proti právu italské zmrzliny. Narušil jste práva této zmrzliny tím, že jste ji upustil. Budete muset jít

se mnou.“ Popadl mě za ruku, ale já se snažil vyškubnout.

„To je nedorozumění, já to neudělal schválně!“

„Nevěřím, nikomu by jen tak nevypadla italská zmrzlina.“ Táhl mě od pláže podél podloubí k černému autu.

„Jen ne do černýho auta, tam bude hrozný vedro, jen to ne!“ Ať jsem se snažil sebevíc, vyškubnout se z jeho sevření nešlo.

„Ty buď ticho, jinak nasadím roubík.“ Otevřel zadní dveře, já se nedobrovolně posadil dovnitř a on je zabouchl. Naštěstí měl vůz zapnutou klimatizaci. Rychle jsem zatáhl za kliku, ale už bylo zamčeno. Neměl jsem, jak se odtamtud dostat.

Možná jsem přece jenom místo zmrzliny měl vzkřísit tu paní. To bych ještě dopadnul líp. Bůh ví, kam mě tenhle chlapík odveze.

Motor nastartoval a my vyjeli. To auto muselo mít pod kapotou tak 1000 koní. Když jsme vyjeli na silnici, zrychlení mě silně zarazilo do sedačky. Po chvíli jsem se začal nudit. Porozhlédl jsem se po autě. Vevnitř to nebylo vůbec špatné, kožené sedačky, záclonky na oknech, dotykové displeje a mnoho jiných luxusních prvků. Zapnul jsem jeden ten tablet a kouknul se, jestli tam nejsou stažené nějaké zajímavé filmy. Bohužel byly všechny jen v italštině. Vybral jsem si nakonec nějakou komedii, které jsem vůbec nerozuměl.

Po cca hodině jsme dojeli k přístavu. Zaparkovali jsme. Ozvalo se cvaknutí, dveře se odemkly. Chlapík mi otevřel a pokynul, ať vystoupím. Než jsem se stihl vzpamatovat z toho hrozného vedra,

